

Maria

TIDNINGEN TILL DIG I LILLA EDET
OM KRISTEN TRO, LIVSFRÅGOR
OCH OM ATT VARA MÄNNISKA

VÅR 2021 | NR 1

Askgravplatsen i Västerlanda

Här formas en plats där minnet lever

MÖTET **ROLAND KRISTENSSON**
TILLBAKABLICK **VANDRINGAR I CORONATID**
TEMA **ATT SKAPA ETT HEM**

Svenska kyrkan
LILLA EDET

Har du hittat hem?

Hemma är där jag hänger min hatt,
säger ett engelskt ordspråk.
Vi känner inte alla igen oss i det.
Men var är ditt "hemma"?
Och vilka associationer
väcker det hos dig?

Foto Marcus Stille

"HEMMA" KAN VARA SÅ MÅNGA OLIKA PLATSER.

Huset eller lägenheten där vi bor, hos föräldrar eller vår uppväxtort, en sommarstuga som följt oss genom livet, skogen, havet... Ibland kan det också vara flera olika platser, beroende på sammanhang. Men alla har de något gemensamt. Det är platser där vi kan känna att rötterna på något sätt når lite djupare, som vi är lite mer förbundna med än andra. Det är platser som vi förknippar med känslor. Förhoppningsvis är de positiva – trygghet, värme, vila, men tyvärr ibland också negativa – otrygghet, press, fångenskap.

"HEMMA" BERÖR OSS – och "hemma" spelar roll för oss. Men var vi har vårt "hemma" gör också något med oss. I Filippobrevet skriver Paulus, som levde en stor del av sitt liv på resande fot, att vårt hemland är himlen (kap. 3, vers 20). Kanske kan den tanken kännas ovan för oss – kan vi känna himlen som vårt "hemma"? Kan du tänka på himlen som "hemma" för dig?

OM VI FÖRSÖKER HA DET SYNSÄTTET gör det något med oss. Det sätter livet med allt vad det rymmer i nya perspektiv. Plötsligt framträder det som är evigt viktigt för oss på ett nytt sätt – och annat faller i bakgrunden. Det vi gjort stort kan träda tillbaka och det vi så lätt skjuter upp eller prioriterar ner kan bli angeläget på ett nytt sätt.

GUDS LÄNGTAN ÄR ATT DU OCH JAG ska ha vårt viktigaste "hemma" hos honom, i det vi kallar himlen. Att vi är delar av en enda stor familj, omslutna av Guds kärlek och omsorger. I det "hemma" finns inget utrymme för otrygghet, ingen plats för den svåra typen av ensamhet, ingen isolering. Men en varm, trygg, glädjrik och kärleksfull gemenskap hos honom.

DU KAN LÄSA OM HEMMET och dess olika dimensioner i detta nummer av Maria. Bär gärna med dig att det yttersta "hemma" är det hos Gud. Och nästa gång du kommer in i en kyrka, det vi också kallar Guds hus, så säg till dig själv eller den du går dit med: "Välkommen hem!"

Marcus Stille
Kyrkoherde i Lilla Edets församling

Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras till alla hushåll.

Svenska kyrkan
LILLA EDET

Ansvarig utgivare: Marcus Stille

Redaktionsgrupp: Patrik Björk,
Inger Lindeskog, Lisbeth Olsson
och Rolf Pettersson

Namnet Maria syftar på Jesus mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i hans närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesus uppståndelse.

Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 8, 463 33 Lilla Edet
0520 - 49 47 00
svenskakyrkan.se/lillaedet

Präster

Marcus Stille, 0520 - 49 47 02
Christian Fehn, 0520 - 49 47 05
Rolf Pettersson, 0520 - 49 47 06

Diakoner

Merja Andersson, 0520 - 49 47 07
Inger Lindeskog, 0520 - 49 47 08

Foto omslag: Linnéa Holmedal

I DETTA NUMMER

- 3 PÅ GÅNG
- 4 TILLBAKABLICK
- 6 VAKTMÄSTERI
- 8 MÖTET
- 10 KALENDARIUM
- 12 REPORTAGET
- 14 UNG I KYRKAN
- 16 KORSORD
- 17 FRÅGELÅDAN
- 18 TEMA: HEMMET

Patrik på ny post

I december 2020 fick Lilla Edets pastorat en kyrkogårds- och fastighetsföreståndare i vår egen Patrik Björk. Han leder inte bara arbetet i ett av arbetslagen nu, utan har också ansvar för kyrkogårds- och fastighetsfrågor och för personalen på våra kyrkogårdar. Han har även fått en ställföreträdare i Mattias Andersson, som liksom tidigare också leder sommarsäsongens arbetslag i Hjärtum.

Behöver du någon att tala med?

Svenska Kyrkan kan erbjuda dig kostnadsfria samtal, självklart under tystnadsplikt. Ring och samtala direkt eller boka en tid när det passar din vardag och dina behov.

Telefontider är Tisdag 10-12, Onsdag 19-21, Torsdag 15-17 0520-49 47 25, du kan även kontakta oss på mailadressen lillaedet.samtalsmottagning@svenskakyrkan.se

Diakoner på ny plats

Sedan i januari har varje församling sin egen diakonimedarbetare. Merja Elina Andersson återvänder till Hjärtum, där hon ansvarar för församlingens diakonala arbete. Barbro Salomonsson är ansvarig i Västerlanda och Inger Lindeskog i Fuxerna-Åsbräcka församling. Utöver detta ansvarar Merja för finskspråkigt arbete samt för flykting- och integrationsarbete, Barbro ansvarar för kontakten med Pilgården och Inger med Lindkullen. För kontaktuppgifter, se sid. 2.

Coronavandringarna

Den nya ordning som en pandemi kan skapa är inte bara av ondo. Vi får många insikter. Om livets skörhet, men också om värdet av att möta varandra och värdet av att trots allt kunna röra sig utomhus i Guds fria natur. Kyrkan valde att organisera vandringar på veckodagarna och vi ser gärna att fler ansluter till dessa små höjdpunkter i vardagen.

» Tisdagar i Hjärtum.
onsdagar i Västerlanda och
torsdagar i Lilla Edet.
Intresset för vandringar
har varit stort under det
gångna året «

Coronapandemin har fått stora konsekvenser för församlingslivet. Vardagslivet i församlingarna flyttade ut. Mässor och gudstjänster i kyrkorna har genomförts som tidigare men anpassade till rådande restriktioner.

Medan annan församlingsverksamhet i stort sett har fått göra uppehåll har nya aktiviteter kommit till. Bibelstudier har genomförts via digitala kanaler och församlingarna började bjuda in till vardagspromenader när det inte längre var möjligt att samlas till café inomhus.

På torsdagar har promenader arrangerats i Lilla Edets samhälle och på onsdagar på olika platser i Västerlanda. Tidigare under hösten gick man även promenader i Hjärtum på tisdagar. Detta har nu återupptagits.

Promenaderna är enkla, ofta korta och anpassas efter deltagarnas förmåga den aktuella dagen. Hannu Lahti är en av dem som är med när han kan.

–Promenaderna är väldigt trevliga, veckans höjdpunkt, säger han. Det är fint att kunna få träffas på ett corona-säkert sätt. Vi behöver det.

Under vandringarna i Västerlanda har man kunnat dela gemenskap utomhus "corona-säkert" samtidigt som man kunnat njuta av den storslagna och skaftade naturen som finns där. Under matrasten – egen medhavd matsäck – har man samlat tankarna kring Dagens ord.

TEXT: ROLF PETERSSON

FOTO:
CHRISTIAN FEHN (HJÄRTUM)
INGER LINDESKOG (FUXERNA)
ROLF PETERSSON (VÄSTERLANDA)

Promenaderna fortsätter så länge önskemål och behov finns. De är gratis, öppna för alla och kräver ingen anmälan. Håll utkik i Lilla Maria, i kalendern på hemsidan och i lokal annonsering och affischering. Du kan också höra av dig för att få mer information. För kontaktuppgifter, se sid. 2.

»Livet behöver inte vara komplicerat. En rast, en kopp kaffe och ett stilla samtal. Ibland behövs inte mer«

Skissen av askgravplatsen ritades redan 2016 och nu förverkligas denna på kyrkogården i Västerlanda.

Askgravplatsen i Hjärtum är en inspiration och visar hur Västerlandas motsvarighet kan komma att te sig senare i år efter att perenner och sommarblommor planterats.

Den inledningsvis milda vintern har gjort att vi kunnat färdigställa 2 av 3 delar och dessa är nu täckta med granris.

Askgravplats i Västerlanda

Tanken på en askgravplats i Västerlanda har funnits länge, egentligen ända sedan Hjärtums kyrkogård fick en. Västerlanda har inte haft något annat gravskick än det traditionella.

En askgravplats är ett mellanting mellan minneslund och enskild gravplats. Man får närvara vid gravsättningen och askan eller urnan sätts ner i jorden framför stenen som får en namnplatta i brons.

Kyrkogårdsförvaltningen sköter planteringen och val av växter, själv får man smycka sin anhörigs plats med snittblommor och ljus i egen lykta.

VAL AV PLATS

Platsen som vi vaktmästare ansåg vara bäst lämpad var en av gräsytorerna på kvarter 3 (mellankvarteret).

Problemet med detta var att vi inte kom dit med några maskiner och att det inte var anpassat för rörelsehindrade då enda förbindelsen dit var genom trappor.

Men i somras blev en väg äntligen klar mellan kvarter 3 och 4. En öppning är gjord i muren på två ställen och en väg är byggd på utsidan.

IORDNINGSTÄLLANDE

När tiden tillät började vi mäta och gräva för att få askgravplatsen klar. I skrivande stund är 2 av 3 delar klara. Vi gör allt själva - från ritningarna till att sätta kantstenen och planera växtval - så allt blir gjort i mån av tid. Askgraven består av kantstenar i granit med en grusyta där det ligger en natursten att fästa namnplattor

på. Till våren ska vi plantera växter i rabatten, vilka de blir är ännu inte bestämt.

Vi vaktmästare tycker denna typ av jobb är roliga att göra, vi får omväxling i arbetet och får vara med och utveckla kyrkogårdarna. För att få inspiration så har vi varit runt och tittat och frågat hur andra förvaltningar har tänkt kring anläggandet av sina askgravplatser.

TEXT: LINNÉA HOLMEDAL

Vårstädning

Vårstädning på kyrkogårdarna i Lilla Edets pastorat påbörjas vecka 13 med att granriset plockas bort från våra skötselgravar. Gravrättsinnehavare uppmanas att plocka bort granris och gravlyktor från gravarna. Vattnet sätts på och plantering av pastoratets skötselgravar sker när vädret tillåter.

Hjälp med skötsel?

Många vårdar själva minnet av sina anhöriga. Om man inte hinner, kan eller orkar ta hand om graven själv kan vi hjälpa till.

Vi erbjuder årsskötsel för olika typer av gravar, från skötsel av bara ramgrav, ramgrav med planteringslåda eller grav med bara planteringslåda. Vi planterar vår- och sommarblommor, gödslar, krattar, rensar ogräs och vattnar. Till Allhelgonahelgen lägger vi ut granris så att graven är välskött hela året runt.

KYRKOGRÄDSFÖRVALTNINGEN

I läsfåtöljen tillbringar Roland en stor del av sin vakna tid, när han inte promenerar på Edet, är i kyrkan eller reser söderut.

Han trivs i Lilla Edet och i sitt hem

I nästan 33 år var Roland kyrkoherde i Lilla Edet. Då bodde han och Margrethe i prästgården tillsammans med de tre sönerna som växt upp där. 2008 var det dags att lämna plats för en ny prästfamilj. Idag bor paret i en villa på Kyrkbacken, där de trivs mycket bra.

-Jag har nog aldrig trivts så bra i någon bo-stad, säger Roland. Huset är centralt beläget och ändå avskilt, nära kyrkan. Här kan jag sitta med utsikt över både Västergötland och Bohuslän.

-Det var fint att bo i prästgård också, den fungerade då som ett slags centrum i församlingslivet. Om vi haft kyrkoråd i församlingshemmet, så blev det kaffe i prästgården efteråt. Det var en umgängeskrets, där flera var unga föräldrar i vår egen ålder.

URSPRUNG I GÖTEBORG

Roland är uppvuxen i en villa i Vidkärr, som då räknades till de östra stadsdelarna (och idag

hör till Göteborgs centrum). Föräldrarna var båda läroverksadjunkter, i svenska, historia och religion. Jag frågar Roland hur han skulle vilja beskriva sitt barndomshem.

-Det var liberalt. Det fanns en stor frihet att välja egna vägar, mina föräldrar ville inte påverka mig och min syster alls egentligen. Min mamma, som var född 1913, tog studenten redan vid 17 års ålder. Hon hade en modern kvinnohistoria och studerade vidare inom litteraturhistoria.

-Pappa levde i sin värld, minns Roland. Han hade intellektuella intressen, trots att han kom från ganska enkla förhållanden. Han satt ofta i sitt bibliotek och lyssnade på radio,

rökte cigarr och läste. Han visste nog inte ens vilken klass vi gick i. Frågade man något så pekade han på sin bokhylla och sa "böckerna finns där". Han ville aldrig förklara, utan man skulle läsa och söka kunskap själv.

HEMMALIVETS NÄRVARO OCH FRIHET

-I vårt hem fanns också hembiträdet Hjördis, som blev som en andra mamma för mig och min syster, berättar Roland. Jag tyckte mycket om henne. Hon var 18 år när hon kom, då var jag fem. Sedan stannade hon tills hon själv gifte sig och fick barn med samma namn som mig och min syster: Roland och

Vi möter

Namn: Roland Kristensson

Bor: Lilla Edet

Familj: Hustrun Margrethe, 3 söner, 5 barnbarn

Intressen: Böcker, resor, musik, natur och promenader

Lena. Det var alltid Hjördis som fanns i köket under min uppväxt. Hon gjorde det mesta hemma – bäddade sängar, städade och lagade mat.

Roland trivs väldigt bra med att vara hemma, även om han också trivs med att ha folk omkring sig.

–För en del kan hemmet upplevas som ett fängelse. För mig betyder det en frihetskänsla, säger Roland. Här kan jag läsa och studera; teologi är ett ämne som man aldrig blir färdig med, men jag läser även annat.

Jag har inga stora behov av umgänge, även om jag tidigare haft mycket kontakt med människor, genom min tjänst och inom politiken där jag under en period var kommunfullmäktiges ordförande.

ÄKTENSKAP OCH BARN

Margrethe är kvinnan vid Rolands sida sedan 54 år.

–Vi har ett kärleksfullt förhållande med både gemensamma och olika intressen, säger Roland. Vi tycker om att resa ihop och vi har båda fått tron och kärleken till kyrkan och gudstjänsten.

–Margrethe har gett barnen frihet, medan jag var strängare, något som jag har fått höra. Jag saknade kanske påverkan under min egen uppväxt. Nu hann jag bli 20 år innan omvändelsen till kristen tro i september 1963. Innan var jag väldigt kritisk. Men vem vet – tidigare hade jag kanske slagit bakut, funderar Roland.

Några världar ville ändå Rolands föräldrar öppna för sina barn. Han minns hur de varje

sommar for norrut till fjällen, bodde mycket enkelt i fåbodar och gjorde långa vandringar. Naturintresset ville föräldrarna ge vidare.

Aftonbönen fanns också där som en självklar öppen dörr från tidig ålder.

–Jag minns hur mamma slöt sina händer omkring mina och så bad vi till Gud innan jag skulle sova.

TRIVS I LILLA EDET

I Lilla Edet trivs Roland väldigt bra.

–Jag tycker om Edet-borna, trivs med det före detta brukssamhällets miljö och mentalitet, även om det var nytt för mig när vi kom hit. Här tas man ner på jorden. Det finns en naturlig vänlighet mot prästen, men ingen överdriven respekt, säger Roland.

Varje måndag i snart 30 års tid har han och prästen Rolf Pettersson gått förmiddagspromenad tillsammans. De är och har varit ett radarpar sedan de möttes i en matkö på Åh stiftsgård 1991. "Jag vet inte vad jag ska göra efter sommaren", sa Rolf till en annan person i matkön. Roland hörde detta, vände sig om och svarade: "Men det vet jag". Och på den vägen är det. Rolf blev också präst i Lilla Edet.

–Nu är jag 77 år, alla mina studentkamrater och båda mina svägrar är döda. Hittills har jag fått vara frisk, men jag förstår ju att jag har några få år kvar. Dem vill jag ta vara på.

TEXT & FOTO: INGER LINDESKOG

» Pappa sa
"böckerna finns där".
Han ville aldrig
förklara, utan man
skulle läsa och söka
kunskap själv. «

Roland tar emot
i dörren på Kyrkbacken.
Efter 33 år i Fuxerna
prästgård har han och
Margrethe ett alldeles
 eget, privat hem på Edet.

Här hittar du vad som händer i våra församlingar i vår

På hemsidan www.svenskakyrkan.se/lillaedet, facebook samt i församlingsbladet Lilla Maria, som finns att hämta i alla våra kyrkor och församlinghem, får du mer information. För prenumeration via e-post eller beställning av aktuellt nummer, ring 0520-49 47 00 eller maila lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se

Vi reserverar oss för eventuella justeringar.

Måltid & Gemenskap

GEMENSKAPSTRÄFFAR

i Fuxerna församlingshem

Kaffe, lotteri. Kyrktaxi för församlingsbor.

OBS! Följ utvecklingen. Om Corona-hotet kvarstår äger samlingen rum i kyrkan, utan lotteri, eller ställs in.

Tors 11 mars kl. 14

Konservator Maria Lagerqvist visar bilder och berättar om restaureringen av Åsbräcka kyrka 2020.

Tors 8 april kl. 14

”Tio år för de mest utsatta”

Carl-Henrik Karlsson berättar om nordiska Lutherhjälpens första 10 år och om de hundra kommande.

HÖGMÄSSA, SÖNDAG XL

30 maj kl. 10 i Fuxerna kyrka.

Därefter grillfest utanför församlingshemmet.

Anmälan senast 21 maj.

Tro & fördjupning

RETREATDAG

27 mars i Västerlanda kyrka och församlingshem

En dag för hela människan – ande, själ och kropp.

Se vår hemsida och Lilla Maria

MÄSSA MED STILLHET OCH LOVSÅNG

Tis 27 april och 25 maj kl. 18

i Hjärtums kyrka

Enkel nattvardsgudstjänst med lovsång, meditation och personlig förbön.

FÖRSAMLINGSDAG

17 april i Hjärtums församlingshem

Alla hälsas välkomna till inspirationsdag. Magnus Persson från EFS är inspiratör och undervisar.

Anmälan senast 12 april, tel. 0520-494700.

Se vår hemsida och Lilla Maria

Händer hos oss i vår!

Varje vecka

GUDSTJÄNSTER I VÅRA KYRKOR

För gudstjänster varje vecka – se aktuell information på vår hemsida. Glöm inte att du också kan fira en lokal gudstjänst via dator eller mobil på länken nedan:

Barn & familj

MESSY CHURCH

– för hela familjen

Fika, sång, pyssel, gudstjänst och lagad mat.

Ingen anmälan. Gratis.

Mån 8 mars, 12 april och 3 maj kl. 17 i Hjärtums församlingshem

Tors 25 mars, 22 april och 20 maj kl. 17 i Fuxerna församlingshem

Sönd 25 april kl. 10.30

I Västerlanda församlingshem

Vandringar

VARDAGSPROMENADER

Hjärtum Tisdagar kl.11-13,

t o m 25 maj.

Vandringsträckan varierar och man kan vandra hela eller en del av turen.

Egen matsäck. Vi stannar för en fika och dagens ord kl.12.

Vid frågor kontakta Christian, 0520-494705 eller Merja Elina, 0520-494707.

Västerlanda Onsdagar kl. 11-13

Vid frågor kontakta Rolf, 0520-494706.

Fuxerna Torsdagar kl. 14 -16

Samling vid vårdcentralen i Lilla Edet.

Vid frågor kontakta Inger 0520-494708 eller Evangelos 0720-482505.

PILGRIMSVANDRINGAR

För närmare information hänvisas till Lilla Maria, Pilgrimsfolder, hemsida. Starttid kl. 12.00.

Västerlanda 27 mars. Kort vandring på Retreatdag i Västerlanda.

Göta 10 april. Medvandrare: Hannu Lahti

Åsbräcka 15 maj. Medvandrare: Ingrid Ljunggren

Västerlanda 12 juni. S:t Olofs källa, Västerlanda kyrka

Påsk & Pingst i våra kyrkor

OBS! Vi reserverar oss för eventuella justeringar. Allt sker under förutsättning att Coronasituationen tillåter. För mer exakt information se vår hemsida eller Lilla Maria.

Gudstjänster*

PASSIONSANDAKTER

Västerlanda kyrka

Ons 3 – 31 mars kl. 13

Hjärtums kyrka

Ons 3, 17 och 31 mars kl. 18

SKÄRTORSDAG 1 april

Fuxerna kyrka kl. 17

Högmässa, Rolf Pettersson

Hjärtums kyrka kl. 18

Högmässa, Christian Fehn

Västerlanda kyrka kl. 18.30

Högmässa, Rolf Pettersson

LÅNGFREDAG 2 april

Hjärtums kyrka kl. 10

Långfredagsgudstjänst, Marcus Stille

Västerlanda kyrka kl. 12

Långfredagsgudstjänst, Marcus Stille

Fuxerna kyrka kl. 15

Långfredagsgudstjänst, Marcus Stille

PÅSKAFTON 3 april

Fuxerna kyrka kl. 22

Påskvaka, Rolf Pettersson

PÅSKDAGEN 4 april

Fuxerna kyrka kl. 10

Högmässa, Rolf Pettersson

Hjärtums kyrka kl. 10

Högmässa, Christian Fehn

Västerlanda kyrka kl. 12

Högmässa, Rolf Pettersson

ANNANDAG PÅSK 5 april

Fuxerna kyrka kl. 10

Högmässa, Roland Kristensson

Västerlanda kyrka kl. 12

Högmässa, Gösta Mellberg

Fuxerna kyrka kl. 12

Finsk högmässa, Mikko Ollilainen

Djurhults kapell kl. 16

Högmässa, Lennart Johnsson

VALBORGSMÄSSOAFTON

30 april

Vi välkomnar våren med att fira

Valborg i Hjärtums kyrka kl. 18

och i Åsbräcka kyrka kl. 19

KRISTI HIMMELSFÄRDS DAG

13 maj

Åsbräcka kyrka kl. 8

Gudstjänst, Roland Kristensson

Fuxerna kyrka kl. 10

Högmässa, Lennart Johnsson

Hjärtums kyrka kl. 10

Högmässa, Christian Fehn

Västerlanda kyrka kl. 12

Högmässa, Christian Fehn

ANNANDAG PINGST 24 maj

Västerlanda kyrka kl. 18.30

Mässa, Marcus Stille

*Detta gäller under förutsättning att ordinarie gudstjänster kan firas.

Annars kan andra gudstjänsttider gälla och anmälan behövas. För info, ring 0520-49 47 00.

Missa inte!

MAGNUS PERSSON 17 APRIL

SÖNDAG XL 30 MAJ

act

Svenska kyrkan

ACT FASTEAKTIONEN

Pågår till 28 mars

Swish 9001223

Stötta oss!

Den 17 april kommer Magnus Persson, inspiratör för EFS, till Hjärtum och undervisar och samtalar med oss som längtar efter fördjupning i den kristna tron och kallelsen, både som individer och som församlingsgemenskap.

Dagen avslutas med helgmålsbön i Hjärtums kyrka lördag kväll kl. 18. Församlingsdagen är öppen för alla intresserade, oavsett vilken församling man tillhör. Om verksamheten inte kan genomföras som planerat så avser vi istället genomföra en digital aktivitet.

Av personliga hänsyn har vi valt att inte visa Eijas ansikte och riktiga namn.

Hemmet var mitt fängelse

Jag träffar Eija i Mariakapellet i Fuxerna församlingshem en kall vinterdag, för att intervjua henne. Hon en sprudlande, glad och sprallig kvinna som det lyser om.

Annat var det förr.

Under uppväxten levde Eija med syster, bror och föräldrar i en liten stuga i en finsk by, ganska isolerad från det övriga samhället. Mamma var en gammaldags och sträng kristen, pappa kommunist och krigsveteran. Det var en olycklig kombination, enligt Eija. Riset var en ständig följeslagare. -Jag minns aldrig att jag har suttit i mina föräldrars famn, säger hon. Däremot minns jag att jag blivit slagen och förnedrad många gånger. Värmen i familjen försvann genom allt våld. -Vi hade alltid rena kläder, mamma sydde och stickade jämt, mat på bordet hade vi men ingen kärlek. Både jag och mina syskon fick skador av uppväxten, berättar Eija.

MINNEN SOM GÖR ONT

Några episoder med våld gör särskilt ont än idag. -En gång kom en flicka och ville ha med mig och min syster ut. Det var inte så vanligt, så vi följde med. Hon hade skaffat cigaretter och vi smygrökte. Tyvärr lånade vi eld av en man som berättade det för mina föräldrar, minns Eija. "Nu vet ni vad som händer", sa de när vi kom hem. "Hämta piskan och ta av er från midjan och ner." Vi var ju inga småbarn utan tonåringar, säger hon. Och vi fick alltid höra att de skulle slå ända tills vi sluta-

de gråta. Man skulle inte visa känslor. -En gång råkade jag spilla hett vatten på min syster i bastun. Den gången slutade det med att pappa jagade mig med en elsladd i skogen. Och jag var naken, minns Eija.

När hon gift sig blev det ännu värre. Eija beskriver hur det började med hot och hån. På juldagens kväll kom första slaget. Eija var nyförlöst genom kejsarsnitt samma månad och knuffades in i en betongvägg.

-Precis som min mor startade han bråk om minsta småsak. Han hade problem med alkoholmissbruk redan från början, men det begrep inte jag. I mitt barndomshem fanns ingen alkohol, berättar Eija.

SOM EN DR JEKYLL & MR HYDE

-Det fanns korta perioder, ett par månader ibland, då det var lite bättre. Jag som kom från väldigt fattiga förhållanden var stolt över att ha ett hem i Sverige. Men lika säkert som årstidernas växlingar, lika säkert skulle misshandeln återkomma. Mitt hem var egentligen inget hem, det var ett helvete med alla dess ingredienser: hot, rädsla, sprit samt fysiskt, psykiskt och sexuellt våld, säger Eija. Under 20 års tid!

Maken beskriver hon som en Dr Jekyll & Mr Hyde, en dubbelnatur - utåt

en välfungerande yrkesmänniska men innanför hemmets fyra väggar något helt annat.

-En gång i början av min tid i Sverige hade vi barnvakt. Det slutade med en full make och knivhugg i låret och handen. Jag skakade av rädsla, berättar Eija, sprang i morgonrock till barnvakten, där dottern fanns, och bad dem ringa polis. Det gjorde de inte. Själv kunde jag ingen svenska. Jag hade heller inga släktingar här.

Eija hade arbete inom bilindustrin men var ofta sjukskriven. Företagsläkaren frågade aldrig hur hon hade det hemma.

"DET SKA INTE KOMMA ÖVER TRÖSKELN"

Idag vill Eija gärna berätta om det våld hon varit utsatt för under 40 år av sitt liv, inte för att älta utan om möjligt hjälpa andra.

-Det finns många som har det så här idag. Jag vill att de ska se att de inte är ensamma, att det finns utvägar, säger hon.

-I föräldrahemmet och i det egna hemmet sades samma sak: "Det som händer här ska du inte bära över tröskeln." Det var en hemlighet och dömde mig till en stor ensamhet, berättar Eija.

Modern hade sina religiöst grun-

dade idéer om att inte spara på riset, fadern hade sina krigsskador.

-De var överens om misshandeln och visade aldrig någon ånger, berättar Eija. Jag kände stark vrede och till och med hat, men kunde aldrig visa några känslor, jag fick aldrig säga nej. Själva Eija fick inte plats. Men jag tänkte: Ni kommer att förlora mig en dag. Och det gjorde de.

DET FINNS EN FRAMTID

Mot slutet av 90-talet förändrades något. Hon såg Maj Fant på TV, hörde om andra som också skrubbat sin kropp för att tvätta sig rena och orden *Det är inte ditt fel* gick rakt in i Eija, berättar hon.

-Man har fått lära sig att allt är ens eget fel, man får en konstig självbild. Man tror inte på sig själv, tror inte att en förändring är möjlig. Hur ska man kunna det, om ingen någonsin sagt att man är bra som man är, att man har kraften och att det går?

Det är ett Guds under att Eija lever och är så välbevarad som hon är.

-Jag har inte blivit knäpp och inte knäckt heller, säger hon. Jag har alltid trott på Gud, jag bad hela tiden, ibland sjuka böner om att Gud skulle ta bort mina känslor, men jag bad. Det har

» Orden *Det är inte ditt fel* gick rakt in i mig «

också funnits kristna personer i mitt liv, redan när jag var barn, ungdom, ung vuxen, som på något sätt visat kärlek genom att bjuda hem mig och ge av sin tid. Det räddade mig, Gud använde dem. Jag har känt att Jesus har burit mig i sin famn.

Helandeprocessen har varit och är en lång resa.

-Jag ger Gud äran för helandet som har fått ske i mig. Gud ser mig som tillräcklig och vacker. Det är min riktiga identitet, inte lögn som jag har fått höra om mig själv, säger Eija.

ÅTAL OCH DOM MOT EX-MAKEN

-Jag polisanmälde honom många gånger, men tog alltid tillbaka anmälan, berättar hon. Sedan kom lagen som inte tillät det. Fallet kom upp i rätten och maken dömdes.

-Vi var då fortfarande gifta, säger Eija. Mitt målsägandebiträde var den som först fick mig att tänka på att lämna honom. "Eija, jag har läst dina papper", sa han och tittade rakt på mig. "Varför

lever du med en sådan man?" Jag skakade som ett asplöv, men han gav mig tro på att något annat var möjligt. Jag sa till Gud att "jag orkar inte lämna honom om du inte ger mig kraft. Sänd någon som kan hjälpa mig".

Hjälpen kom. Före millenieskiftet fick Eija kraft att lämna sin våldsamme make. Idag är Eija omgift och lever i ett sunt förhållande.

TEXT & FOTO: INGER LINDESKOG

Tveka inte!

Känner du igen dig i det som berättas? Tveka inte att ta kontakt. Själavård finns tillgänglig, för kontaktuppgifter se sid. 2. Vi har också planer på en samtalsgrupp i Götaälvdalen där Eija finns med. Eija heter egentligen något annat.

Idag har Eija det bra på många sätt. Det hon gått igenom har inte knäckt hennes innersta.

Musslan – veckans höjdpunkt

Det är tyst i lokalen, endast de sista förberedelserna inför dagens träff med Musslan håller på att göras. Men helt plötsligt bryts tystnaden och dörren öppnas.

Det är Lisa som kommer först idag, hänger av sig sin jacka och rusar in.

–Vad blir det för fika idag? Jag kan baka!

Efter en stunds bakning i köket och lite samtal blir resultatet en kladdkaka.

Samtalet i köket och att det doftar nybakat när de andra kommer är viktigt och kanske något som många inte är vana vid hemma.

Snart kommer de andra barnen också in, lika förväntansfulla över att få träffas. Gruppen består av tre killar och tre tjejer och det är den sjätte gången som de ses.

SAMLING I SOFFORNA

När alla har kommit sätter vi oss i soffan och har en kort samling. Det kan vara svårt att sitta still så alla får en stressboll att sitta och greja med under samlingen. Till Musslan är man välkommen oavsett hur man mår eller känner sig. Vi går igenom gruppens regler och personliga rättigheter. Det är till exempel att jag som person har rätt att må bra fastän andra inte gör det, att jag får känna mig trygg, att jag får det stöd av vuxna som jag behöver och att jag får vara barn och leka.

Efter samlingen tar vi en kort rast. Det kurrar i magen efter en lång dag i skolan så alla i gruppen får varm choklad och smörgåsar att äta. Vi sitter runt bordet och småpratar lite om olika saker.

DAGENS TEMA-SAMTAL

När rasten är slut börjar vi med dagens tema. Idag är det Kalles tur att öppna musslan-asken och läsa om vad vi ska prata om, förväntan är stor. Kalle läser: Min familj är okej!

Genast börjar alla prata om hur en familj kan se ut, vilka som ingår i familjen och snart kommer vi fram till att en familj kan se ut på väldigt många olika sätt och det är helt okej.

Gustav som bor ensam med sin pappa saknar sin mamma som han nästan aldrig får träffa. Hans mamma lider av psykisk ohälsa och har därför ingen möjlighet att ta hand om Gustav. Men det är inte lätt som barn att förstå och ibland blir han arg på sin pappa för det.

Gunilla verkar må lite bättre idag och flikar in att mormor, morfar och katten Sixten också måste tillhöra familjen.

Förra veckan var jobbig för Gunilla, då vi tittade på olika bilder som startade flera jobbiga reaktioner. Gunilla berättade då hur rädd hon blir när hennes pappa dricker för mycket öl och ibland blir arg på hennes mamma. En gång hörde hon sin mamma gråtande skrika något, Gunilla smyger ut från sitt rum och ser när hennes mamma blir slagen. Hon vågade inte berätta något om vad hon sett. Efter den dagen har Gunilla svårt att koncentrera sig i skolan och drar sig undan.

LEK OCH FIKA

Efter en gemensam lek med många skratt är det till slut dags att provsmaka kladdkakan som Lisa har gjort. Tillsammans med lite glass smakar den supergott tycker alla.

Berättelserna om hur barnen har det är många, men i Musslan får de hjälp att börja öppna musslans hårda skal

och börja prata om de stora hemligheter som de bär på. De får möjlighet att se att de inte är ensamma och får träffa andra barn med liknande erfarenheter. Mörkertalet är stort, men troligtvis finns det minst ett barn i varje klass som växer upp i en familj med missbruk av alkohol, droger eller att någon i familjen mår psykiskt dåligt.

Barnen i Musslan heter i verkligheten något helt annat men har lite liknande erfarenheter. De har gemensamt att någon i deras omgivning har sett hur de har det så de har fått hjälp att komma till Musslan.

De här barnen finns runt oss i vår närhet, kanske din granne eller någon annan du känner. Kanske i den familj du minst anar. Tillsammans är det viktigt att vi hjälpas åt att hitta de här barnen/ungdomarna så de får det stöd som de behöver.

Musslan är ett samarbete mellan Lilla Edets kommun och Svenska kyrkan.

TEXT: ANETTE JOHANSSON

BILD: JONAS ANDERSSON, ALEKURIREN

Dennis Lindberg

Jessica Nord

Anette Johansson

Musslan är till för dig som är 7–19 år och har en förälder eller någon annan nära anhörig som missbrukar alkohol, använder droger eller mår psykiskt dåligt.

Vi kommer att:

- Träffas två timmar i veckan under 15 veckor
- Prata
- Gör olika övningar
- Ta upp olika teman
- Fika och göra roliga saker

Du kommer att:

- Lära dig mer om vad alkohol, drogberoende och psykisk ohälsa innebär
- Lära känna dig själv bättre
- Stärka ditt självförtroende
- Träffa barn och ungdomar i liknande situation

Kontaktperson: Anette Johansson
Tel: 0722–18 46 88 Email: musslan@lillaedet.se

I senaste numret av Maria bladet var vi glada och tacksamma över en fin konfirmandtid som vi trots corona-restriktionerna genomförde. Med gott hopp väntade vi, ihop med nästan två dussin ivriga ungdomar (faddrar), på att få möta nya konfirmander som skulle börja i slutet av november 2020. Våldigt nära denna dag krossades våra hjärtan och våra planer genom ännu hårdare restriktioner.

Åtta personer? Nu blev det ett faktum att vi behövde ställa om helt till digitalt. Hur gör man med konfirmander så de inte somnar när de ska lyssna passivt på en 2000 år gammal erfarenhet som kan vara så spännande att uppleva? Hur ska vi förmedla stämning av en gemenskap i en kyrka, digitalt? Hur ska man genomföra vår värdefulla fadder-verksamhet digitalt?

DIGITALA KONFIRMANDTRÄFFAR

Det blev många frågor att hantera på kort tid. Självklart vill vi börja komma igång och träffa de nya ungdomarna. Vi valde en kommunikationsplattform som passade oss och dem. För att lära känna dem delade vi in dem i mindre grupper. 30 minuter per grupp kändes lagom för att hålla koncentrationen uppe. Vi försökte dela in mötena i lite olika moment och varierade tema, röst, uppgifter och samtal.

För att praktiskt kunna genomföra visa moment förberedde vi en läxa i form av en påse som man kunde hämta vid församlingshemmet efter skolan

innan möten. Vi delade ut psalmböcker, agendor och julpyssel passande till temat.

Det blev överraskande trevligt att möta ungdomar på nätet. Vissa av dem är riktiga proffs och de har imponerat på oss genom sin suveränitet. Man kan tilltala varandra på ett annat sätt och får till och med mer kontakt med blyga personligheter än man vanligtvis kan få. Vi fick öva några gånger med utrustning och pauser, för det är ovant att jobba på detta sätt.

GUDSTJÄNSTER PÅ YOUTUBE

Vi fick bra respons och årets grupp är flexibel och kreativ. Inlämning av läxor ligger på 95%! Det finns mycket utmaningar kvar. Självklart fick konfirmanderna följa någon gudstjänst i Hjärtum på Youtube och de fick besvara frågor som de har fått i förväg, men att ersätta kyrkorummet rent digitalt kändes inte riktigt klokt. Vi kände ett behov av att i alla fall inför julen visa kyrkan på riktigt, i smågrupper och utan församlingens vanliga gudstjänst.

Om det är något vi saknar outhärdligt, så är det våra faddrar som vi inte alls kan integrera som vi brukar göra. Det är en utmaning vi har framför oss. Än så länge har konfirmanderna träffat dem på ett "stillsamt" foto, som togs den dagen vi fick det hemska beskedet att vi är för många för att kunna träffas.

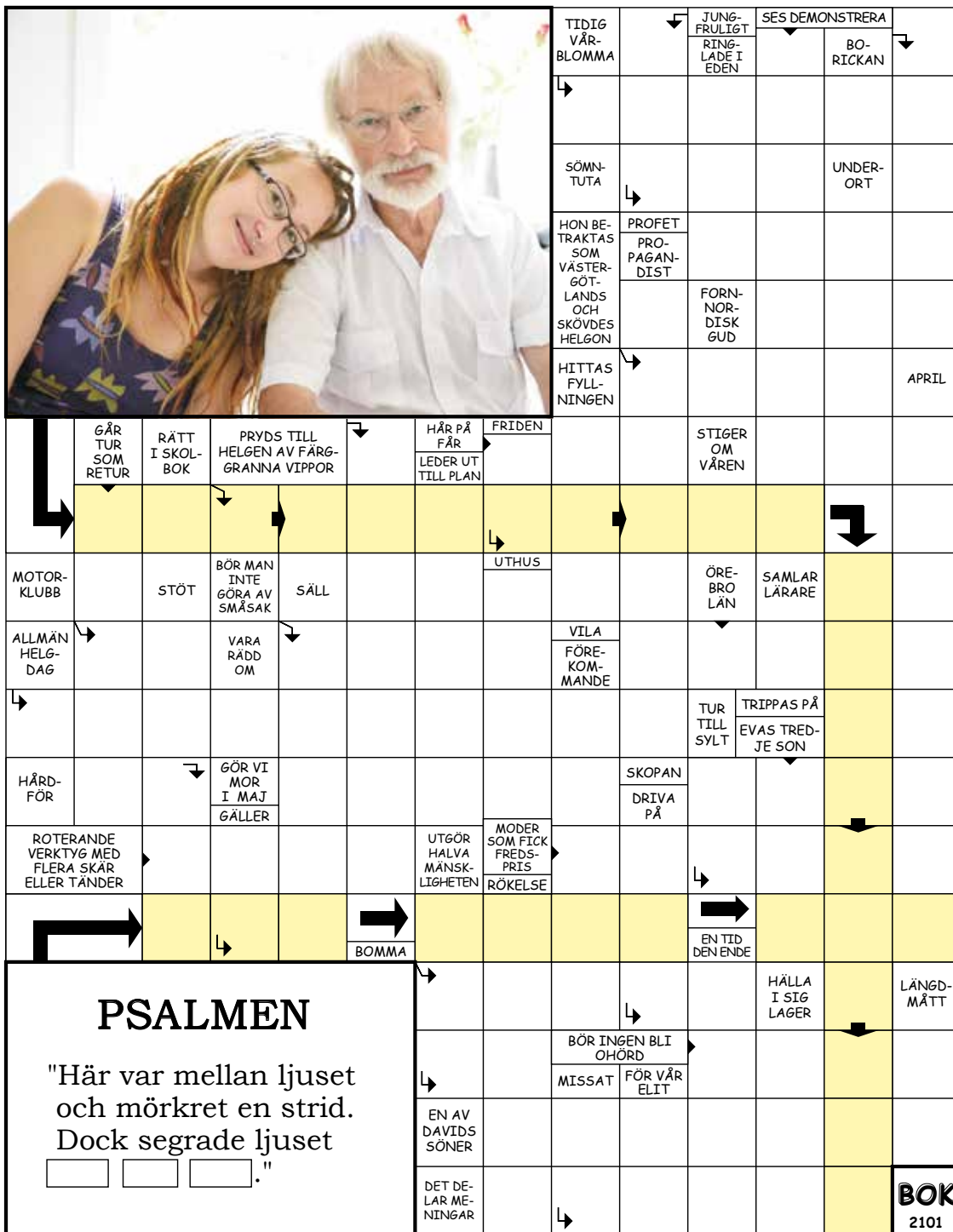
Med gott hopp ser vi på år 2021 som inte slutar att ge oss nya utmaningar. Om vi får önska oss något är det att kunna genomföra sommarläger som vanligt, för det är alltid en höjdpunkt för alla.

Vi har blivit tvungna att ta oss en närmare titt på en värld som är ganska normal för många ungdomar idag. Det är kanske meningen att vi ska växa i vårt uppdrag.

Vi ska inte lägga ner – vi ska tänka om!

ANTONIE HOFFMANN

BILD ALLEX GIACOMI, IKON

PSALMEN
 "Här var mellan ljuset och mörkret en strid. Dock segrade ljuset [] [] [] ."

VINNARE KORSORD
 Av de inskickade svaren har vi dragit följande vinnare: Elisabeth Arvidsson. Grattis och tack till alla som skickat in.

PSALMEN
 "Gamla och unga, låtom oss sjunga: Ära åt Herren Gud! [] [] [] ljuder de orden, änglarnas glädjebud."

Skicka in din lösning senast 25/3 till:
 Församlingsbladet Maria,
 Fuxernavägen 8, 463 33 Lilla Edet

Namn: _____
 Adress: _____

Vi drar en vinnare som får ett bokpris hemskickat.

I varje nummer av Maria svarar någon av kyrkans engagerade medarbetare på en fråga kopplad till aktuellt tema. Kanske har du en fråga du funderar på? Ställ den gärna till oss via mail till inger.lindeskog@svenskakyrkan.se. Kanske just din fråga passar in i kommande tema och du får svar i tidningen.

Fråge-
lådan!

Det jordiska och det himmelska hemmet

Vad finns det för förväntningar på ett hem? En plats, fast eller rörlig, där man känner sig hemma. De flesta önskar sig att hemmet skall ge skydd, värme, vila, mat och dryck, vanligen också god gemenskap och kärlek. Men inte alla har ett hem. Många har ett hem, men kan inte komma dit. Andra har ett bristfälligt hem, det kan vara förstört eller hotat, de som fanns där kan ha flytt eller vara döda, de kan vara kvar men hemmet kan vara otrevligt på grund av osämja eller annat. Räkner man alla dessa, så är det en stor del av mänskligheten, även om man inte ställer krav på att hemmet skall vara en sörgårdsidyll.

Jesus levde som hemlös, när han sade att han inte hade någon plats att vila sitt huvud. Annars hade han olika slags hem. Betlehem, Egypten, Nasaret, Kapernaum

och Betania hette platser där han tidvis bodde. Fast trots att han hade ett hem i Nasaret, uttryckte han önskan att få vara "där min Fader är", syftande på templet i Jerusalem. Ännu mer längtade han nog efter det himmelska hemmet, eller den himmelska staden, Jerusalem därovan.

Det är också dit som han bjuder in oss jordevarer genom den Kyrka han grundat. Våra sockenkyrkor är tillfälliga, i viss mån bristfälliga, härbärgen på vägen dit. Men vår förhoppning är att de skall bjuda på hemmets välsignelser enligt ovan: skydd, värme, vila, mat och dryck, god gemenskap och kärlek. I stort sett är detta också det viktigaste som vi väntar oss av det himmelska hemmet.

GÖSTA MELLBERG

"Idag ska jag gästa ditt hem."

Jesus i Lukasevangeliet 19:15

Vad betyder hemmet för dig?

Kjetil Granli, Lilla Edet

-Hemmet för mej är en trygg samlingspunkt där man laddar batterierna och umgås med familj och vänner.

Folke och Christina Bark, Västerlanda

-Hemmet är en plats som skyddar oss från väder och vind. En egen plats i världen där trygghet, kärlek och gemenskap finns. Att skapa sitt hem är kreativt, ger en miljö som är vilsam för själen.

Ragnhild Abrahamsson, Hjärtum:

-Särskilt nu i dessa tider känner jag tacksamhet över att ha ett eget hem, där jag känner mig trygg och har möjlighet till lugn och ro.

Hemmet är viktigt för mig, där finns min familj, jag tycker mycket om när barn och barnbarn samlas, och livrar upp med lek och skratt.

» Uppfattningen att detta inte är ett riktigt jobb är utbredd «

Att skapa ett hem

Långt innan det blev en nödvändighet för många av oss andra valde Susanne en väg där hemmet blev hennes centrala punkt, både för yrkesarbetet och skapandet av ett välkomnande hem som sällan står tomt.

Susanne Westerlund växte upp i Trollhättan med en ensamstående mamma och två syskon. Barndomshemmet var långt ifrån perfekt, även om hennes mamma gjorde sitt bästa av de förutsättningar och villkor som rådde.

ETT HEM ÖPPET FÖR VÄNNER

Bland barndomskamraterna fanns ett hem som kom att bli ett ideal och en ledstjärna för Susanne. Det hemmet var alltid öppet för vänner.

-Dit fick vi komma efter skolan, berättar hon. Kompisens mamma bjöd alltid på fika och frågade ofta om vi

var hungriga och ville ha varma smörgåsar. Jag önskade att jag hade haft det så hemma hos mig, och tänkte att när jag själv blir vuxen så vill jag ha ett sådant hem för min familj. Jag ville att mina barn skulle slippa mötas av en låst dörr om de glömt eller slarvat bort sin nyckel. (Jag som känt Susanne länge vet att detta är typiskt för henne. Hon skyller aldrig sina problem på någon annan utan tar själv tag i det jobbiga och försöker förändra det till det bättre).

Så har det också blivit. Trots bristen på förebilder hemifrån har Susanne skapat ett fantastiskt hem för sig och

sin familj. Som ung vuxen träffade Susanne Pelle från Lilla Edet och de bildade familj. Sedan dess har familjen vuxit, de har två nu vuxna söner, två svärdöttrar och två barnbarn.

KÄNSLA ISTÄLLET FÖR TRENDER

För Susanne är det viktigt att inte leva efter trender, hon vill istället gå på sin känsla.

-Då menar jag inte att man ska släppa sitt förnuft, säger hon. Det måste alltid vara en balans mellan känsla och förnuft, där känslan inte är flyktig, utan ger stadga åt det jag gör och

tänker. Att komma in i ett perfekt hem är något annat än komma in i ett hem som skapats med känsla, utifrån vilka som bor där.

-Det är viktigt att bidra med sig själv för att det ska bli ett hem, en gemenskap. Det är helheten i ett hem som skapar hemtrevnad. De som kommer hem till mig, både barn och vuxna, ska kunna känna sig välkomna. Om jag själv trivs i mitt hem skapas en positiv energi som sprider sig till dem som kommer. Jag vill skapa värme genom mitt hem, en värme att ge vidare till familj, släkt och vänner.

MED RÄTT ATT VARA SIG SJÄLV

-När du kliver innanför din dörr ska du kunna släppa allt, kunna "ta av kostymen och gå i mysbyxor". Hemma har du rätt att vara dig själv, känna dig behövd och få uttrycka dina åsikter. Där har du rätt att visa dina känslor, även de jobbiga som ilska och sorg och ändå veta att familjen kan hantera det. Det är viktigt att vara rak och ärlig i en familj, även om man ofta måste anpassa sig och jobba för helheten. Att undvika konflikter gör inte en relation konfliktfri, menar Susanne.

Susanne gjorde tidigt ett medvetet val att inte arbeta utanför hemmet, hon ville vara hemma med sina barn. Med den ekonomiska utbildning Susanne har kunde hon sköta bokföringen av företaget hemifrån.

Att välja att vara hemma uppfattades negativt av många i hennes omgivning. Man uttryckte åsikter om att det är tråkigt att vara hemma. Någon formulerade det så här: "Jag vill inte bli ihågkommen för att jag rullade köttbullar, hur roligt är det?"

-Uppfattningen att "bara vara hemma" inte räknas som ett "riktigt jobb" är utbredd. Om du ska uträtta något viktigt måste du yrkesarbeta och helst göra karriär, tror Susanne.

HEMMET - ETT FÖRETAG

Susanne menar att man kan jämföra hemmet med ett företag. Det krävs en organisation för att det ska fungera. Det blir också tydligt att det inte alls handlar om att "bara vara hemma" utan om ett arbete som utförs på samma sätt som ett yrkesarbete.

Susanne tycker att det finns många fördelar att vara hemarbetande.

-Jag rör mig själv och styr mestadels

över min egen tid. Jag jobbar inte mot klockan eller absoluta deadlines, något som skapar mycket stress i vårt samhälle idag. Visst är det så att hemarbete också kan skapa stress. För mig har det då handlat om att jag varit tvungen att prestera på topp för att överhuvudtaget räknas. Jag får ingen bekräftelse på papper eller i lönekuvertet. Belöningen kommer inte varje månad utan på mycket längre sikt, konstaterar Susanne.

-Många människor tror att man i princip är inlåst i hemmet bara för att man inte är yrkesarbetande, men så är det ju inte alls, säger Susanne.

» Min kärlek till mina barn kan delvis beskrivas som *tough love* «

Hon ser sig som väldigt social, träffar gärna vänner eller deltar i kurser, men tycker också att hemmet ger henne möjlighet att få vara ensam och koppla av när hon behöver det. Att arbeta hemma handlar inte främst om att serva familjen utan framför allt om att lära barnen att klara sig själva, att rusta dem för livet.

-Min kärlek till mina barn kan delvis beskrivas som *tough love*. Det har alltid varit viktigt för mig att rusta dem för livet, att inte bara stryka dem med hårs, säger hon.

MÅLTIDSGEMENSKAP

För Susanne har matlagning och måltidsgemenskap en stor plats i hur hon har velat skapa sitt hem.

-Vi har alltid försökt äta middag tillsammans, berättar hon. Vi ville låta middagen bli en stund med god mat där vi alla kunde sitta ner och samtala om hur dagen varit. En måltid är inte bara maten på tallriken utan så mycket mer. -Vi har undvikit telefoner vid middagsbordet för att kunna äta och umgås, berättar Susanne.

Ett framträdande drag hos Susanne är hennes gästfrihet. Det är viktigt att alla kan få äta något de tycker om, ingen ska behöva gå hungrig från bordet. Susanne gillar att baka och laga mat.

-Jag vill inte att man ska se det jag bjuder på som en tävling, där den som bjuder igen känner att de måste överträffa det jag bjudit på. När jag bjuder hem gäster vill jag att maten ska ses som en gåva, att det ligger en känsla bakom, som jag vill förmedla.

Hon gläds över att kunna samla familjen även sedan barnen flyttat hemifrån.

-Jag blir nog aldrig trött på att se dem alla samlade vid mitt bord, säger Susanne Westerlund.

TEXT: KIKI PETTERSSON

FOTO: SUSANNE WESTERLUND

Två söner, två svärdöttrar och två barnbarn: "Familjeföretaget" har expanderat över tiden.

Byggsåg eller bullbak: Man får ha många kompetenser om man driver ett hem.

UNDER SAMMA HIMMEL

Coronapandemin tvingar miljoner människor
till ett liv i extrem fattigdom och hunger.

SWISHA TILL
900 1223

Tillsammans kan vi göra skillnad.
Din gåva gör det möjligt.

svenskakyrkan.se/act

act
Svenska kyrkan

”Han tog ett bröd, tackade Gud,
bröt det och gav åt dem och sade:
”Detta är min kropp som blir offrad
för er. Gör detta till minne av mig.

Lukasevangeliet 22:

Ofattlig kärlek, som ej jorden rymmer,
drev dig den väg där dödens skugga skymmer.
Jag for blott efter lust i världen vida,
och du får lida.

O höge konung, hög för alla tider,
ack, kunde jag dig tacka rätt omsider!
Men ingen gåva dyrbar nog att skänka
kan tanken tänka.

Svenska psalmboken 452:5-6

Svenska kyrkan
LILLA EDET